

References:

1. Bondar V. I. Stan spetsialnoi osvity ta dynamika yii zmin (Kroky do kompetentnosti ta intehtatsii u suspilstvo) / V. I. Bondar. – Kyiv, 2000
2. Kurylo V. S. Osvita ta pedahohichna dumka Skhidnoukrainskoho rehionu u XX stolitti / V. S. Kurylo. – Luhansk : LDPU, 2000.
3. Mishchuk L. I. Teoretyko-metodychni osnovy profesiinoi pidhotovky sotsialnoho pedahoha u zakladakh vyshchoi osvity : avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.05 / L. I. Mishchuk, Kyiv. Un-t im. T. Shevchenka. – Kyiv, 1997.
4. Serikov V. V. Obrazovanie i lichnost: teoriya i praktika proektirovaniya pedagogichnykh sistem / V. V. Serikov. – Moskva : Logos, 2009.
5. Synov V., Shevtsov A. Nova stratehiia rozvytku korektsiinoi pedahohiky v Ukraini / V. Synov, A. Shevtsov. – Kyiv, 2004.
6. Sotsialna pedahohika : pidruchnyk dlia stud. vuziv / za red. A. Y. Kapskoi. – Kyiv : Tsentri navch. L-ry, 2003.

Тесленко В. В. Специальная профессиональная компетентность специалистов, осуществляющих социально-педагогическую поддержку детей с ограниченными возможностями.

В статье рассматривается вопрос формирования специальной профессиональной компетентности специалистов, осуществляющих социально-педагогическую поддержку детей с ограниченными возможностями. Раскрывается общая логика реализации содержания специальной профессиональной компетентности специалистов данного направления работы. Предлагается создание соответствующей целостной функциональной модели, в которой определяются системные компоненты специальной профессиональной компетентности, подсистемные компоненты влияния на специальную профессиональную компетентность и фазы управления этим процессом. В конце анализа сделаны соответствующие выводы.

Ключевые слова: специальная компетентность, дети с ограниченными возможностями, моделирование, функции, компоненты, гуманистический подход, профессионализм, этика взаимоотношений, самосовершенствования, переподготовка.

Teslenko V. V. Special professional competence of specialists providing social-pedagogical support for children with disabilities.

The article deals with the issue of the formation of special professional competence of specialists carrying out social and pedagogical support for children with disabilities. The general logic of realization of the content of the special professional competence of specialists in this field of work is revealed. It is proposed to create an appropriate holistic functional model in which system components of special professional competence, subsystem components of influence on special professional competence and phases of management of this process are determined. At the end of the analysis, the relevant conclusions were drawn.

Keywords: special competence, children with disabilities, modeling, functions, components, humanistic approach, professionalism, ethics of relationships, self-improvement, retraining.

УДК 378.011.3-051:373.3]:37.091.3

Тесленко Т. В.

ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОЕКТУВАННЯ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ

У статті розкрито сутність і зміст поняття "формування у майбутніх учителів готовності до проектування виховної діяльності з молодшими школярами", визначено педагогічні умови ефективної підготовки майбутніх учителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами.

Ключові слова: проектування, проєктивна діяльність вчителя, педагогічні умови, готовність студентів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами.

Процеси модернізації, що відбуваються в системі освіти на сучасному етапі, ставлять проблему перегляду педагогічних позицій і критичної переоцінки науково-теоретичних і емпіричних основ не тільки навчання, а й виховання, вимагають від вищої школи вдосконалення підготовки фахівця, становлення його як професіонала, який володіє глибокими знаннями, легко орієнтується в новітніх досягненнях в області своєї професійної діяльності.

У "Національній стратегії розвитку освіти на період до 2021 р." визначені основні шляхи відродження національної системи навчання, серед яких пріоритетного значення набувають: постійне духовне самовдосконалення, творча самореалізація, задоволення інтелектуально-культурних потреб особистості, підвищення професіоналізму педагогічних кадрів, формування здатності вчителів динамічно реагувати на запити громадського життя, забезпечення оволодіння ними передовими освітніми технологіями, які сприяють всебічному розвитку особистості школяра.

Одним з головних завдань стає підготовка майбутнього вчителя, здатного компетентно організувати виховний вплив як процес, що сприяє особистісному розвитку підростаючого покоління. Сучасній школі потрібен фахівець ерудований, вільно і критично мислячий, готовий до розвиваючої роботи, до ефективного проектування виховної діяльності з молодшими школярами. Наукове проектування підвищує результативність виховної роботи, дозволяє вести її більш усвідомлено та раціонально. Але аналіз діяльності учителів свідчить, що виховна робота часто зводиться до проведення окремих заходів, які не забезпечують цілеспрямованості та системності педагогічної взаємодії. Такий стан виховання в школі значною мірою зумовлений невмінням учителів самостійно проектувати виховну діяльність як цілісну систему.

Підготовка вчителів початкової школи у закладах вищої освіти до здійснення проектування виховної роботи передбачає організацію процесу формування відповідної готовності, що і є результатом підготовки.

У психолого-педагогічній літературі найбільш поширеними і взаємодоповнюючими є два підходи до розуміння поняття готовності: *особистісний та функціональний*.

Теоретичний аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що підґрунтям успішної професійної діяльності учителя є проєктна діяльність, що полягає у плануванні власної пізнавальної діяльності та пізнавальної діяльності школярів. Зокрема, педагогічне проектування розглядається як результат діяльності, тобто, розробка плану дослідження перспектив, створення певного образу, взаємодії з учнями або як опис процесу перетворення цього образу на об'єктивну реальність.

На основі проаналізованої літератури, готовність майбутніх вчителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами, розуміється як сукупність мотивів, знань та умінь, необхідних для проектування виховної роботи, а також вона налаштовує на прагнення самовдосконалення, саморозвитку та підвищення позитивного ставлення до педагогічної діяльності.

Досягнення високого рівня готовності майбутніх учителів початкової школи до проектування виховної діяльності з молодшими школярами передбачає обов'язковий, системний взаємозв'язок мотиваційного, когнітивного та операційно-діяльнісного компонентів.

Методологічно-теоретичні положення професійно-педагогічної підготовки учителів визначені у працях О. Абдулліної, В. Бондаря, І. Зязюна, Н. Кузьміної, С. Мартиненко, О. Мороза, О. Остряньської, І. Підласого, О. Савченко, О. Щербакова. Результати досліджень процесу формування педагогічних умінь учителя-вихователя розкриваються у роботах Ю. Азарова, Е. Белозерцева, А. Бойко, С. Єлканова, А. Іванченка, А. Капської, І. Синиці, Н. Тарасевич.

У ряді досліджень педагогічне проектування розглядається як важливий компонент виховної діяльності (В. Безрукова, В. Беспалько, В. Загвязинський, О. Коберник, Н. Кузьміна, Ю. Кулюткін, І. Підласий, Н. Ткаченко). Однак проблеми формування проектувальних знань і умінь висвітлюються як часткові питання в плані більш загальних наукових досліджень або як складові компоненти гностичних, організаторських, комунікативних умінь і частіше в ракурсі дидактичної підготовки майбутніх учителів (В. Бондар, А. Деркач, О. Дубасенюк, Є. Єлканов, В. Кан-Калик, М. Кухарев, М. Нікандров). Разом з тим, науковці відзначають найнижчий рівень сформованості проектувального компоненту в загальній системі виховних умінь. Окремим питанням підготовки майбутніх учителів до проектування педагогічних процесів присвячені дисертації С. Антоненко, І. Дмитрика, Г. Кіт, О. Коханко, Є. Кузьміної, Н. Маркової, Г. Муравйової, І. Шапошнікової.

Аналізуючи дослідження авторів можна зробити висновок, що основною причиною незадовільної продуктивності проектування є висока складність проектувально-педагогічних задач, що потребує умінь проектувати виховну діяльність на системно-моделюючому рівні. Поняття "проективно-педагогічні уміння" в педагогіці не визначено, хоча в педагогічній літературі зустрічається досить часто, зокрема в плані досліджень підготовки майбутніх учителів до виховної діяльності у школі.

До структури проєктивних умінь входять такі дії та операції: формування цілей виховної діяльності, моделювання у свідомості образу процесу й результату виховних дій, розроблення моделі виховної діяльності, планування виховної роботи, конструювання змісту виховних заходів, вибір засобів виховання, врахування умов протікання виховного процесу. Сучасний учитель повинен мати високий рівень готовності до проєктивної діяльності. Оволодіння даним видом діяльності дозволить йому грамотно організувати свою роботу з керівництва діяльністю учнів, здійснювати продуктивну взаємодію із суб'єктами виховного процесу, розробляти нові технології, засоби, методи й організаційні форми виховання, що доводить важливість подальших спеціальних досліджень у цьому напрямі.

Аналіз психолого-педагогічної літератури і практичної діяльності дали змогу стверджувати, що на сьогоднішній день проблема професійної підготовки вчителя початкової школи до формування проєктивних умінь є досить актуальною, пріоритетною та багатоаспектним утворенням. Педагогічна підготовка у закладах вищої освіти має бути спрямована на досягнення головної мети навчання – підготовка майбутнього вчителя, здатного компетентно організувати виховний вплив як процес, що сприяє особистісному розвитку підростаючого покоління. Сучасній школі потрібен фахівець ерудований, вільно і критично мислячий, готовий до розвиваючої роботи, до ефективного проектування виховної діяльності з молодшими школярами.

Проективна діяльність розглядається науковцями як перетворювальна діяльність і визначається як форма ставлення суб'єкта проектування до об'єктивної реальності, коли результати його активних дій визначено у вигляді наперед заданого стану.

Педагог бере участь у проектуванні трьох об'єктів: виховної системи, виховного процесу, виховних ситуацій. Від побудови проекту виховної системи залежить результативність виховного процесу, від них – якість виховних ситуацій і, відповідно, виховних взаємодій.

Особлива роль психолого-педагогічного проектування виховного процесу зумовлена тим, що воно є найголовнішою сферою поєднання теорії і практики.

Проектування виховного процесу є етапом, який передуює безпосередній роботі, спрямовує на реалізацію виховних цілей та завдань.

Проектування педагогічної діяльності здійснюється на основі наступних **принципів**: принцип людських пріоритетів; принцип саморозвитку проєктованих систем, процесів, ситуацій; принцип динамізму; принцип повноти; принцип діагностованості; принцип

конструктивної цілісності.

Розглянувши різноманітні підходи, ми пропонуємо *п'ять етапів проектування виховної діяльності*. Варто зазначити, що всі етапи проектування є ланками безперервного процесу, кожний етап взаємопов'язаний з іншим: 1) цілепокладання; 2) вибір змісту виховання; 3) вибір методів, прийомів, засобів та форм виховання; 4) контроль і корекція виховного процесу; 5) виховний результат.

Здійснивши аналіз психолого-педагогічної літератури, було встановлено, що як і будь-який інший процес, проєктивна діяльність має свій **ряд ознак**: наявність цілі; розв'язання певної проблеми; спрямованість на досягнення конкретної мети; взаємопов'язані дії, що призводять до кінцевого результату; діяльність пов'язана з плануванням; суб'єктивна або об'єктивна новизна, унікальність та неповторність.

Проектування виховної діяльності передбачає виконання учителем таких педагогічних процедур: діагностична постановка виховних задач, прогнозування результатів виховного впливу, моделювання і науково-теоретичне обґрунтування суб'єкт-суб'єктних виховних відносин, структурування змісту діяльності, конструювання форм і методів виховної взаємодії, визначення засобів контролю і оцінки виховної діяльності.

На сьогодні проєктивна діяльність учителя, як основний компонент його професійної діяльності, характеризується високим рівнем творчості, який проявляється в особливостях моделювання шляхів вирішення різноманітних педагогічних завдань.

Організація оптимальної системи формування готовності майбутніх учителів до проектування виховної діяльності є сьогодні одним із найважливіших завдань, що стоїть перед викладачами сучасних закладів освіти. Тому що лише проектування виховного процесу з урахування усіх його компонентів та взаємозв'язків між ними може забезпечити ефективність виховного впливу на молодших школярів.

Науковці О. Дубасенюк, О. Коваленко, Н. Лісучевська, Д. Левітес, Н. Ткаченко зазначають, що показником підготовки майбутнього учителя до проектування виховної діяльності є його готовність – це складне інтегроване поняття, що передбачає єдність змістової, операційно-технологічної та особистісно-рефлексивної підготовки майбутнього учителя початкових класів. Структура готовності майбутнього учителя початкових класів до проектування виховної діяльності складається з: сукупності загальнопедагогічних та спеціальних знань; умінь виконувати технологічні дії і операції проектування; індивідуальних психічних властивостей особистості; професійнозначущих якостей вчителя.

З метою формування готовності майбутніх учителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами науковці пропонують у ході навчання використовувати систему різноманітних методів: проблемно-розвиваючий метод; метод ігрового моделювання; орієнтоване на практику експериментальне навчання по ситуативному методу; метод проєктів, а також, метод професійного проектування, метод перспективних ліній, метод ступеневого проектування.

Аналіз практичної діяльності вчителів свідчить, що виховна робота часто зводиться до проведення окремих заходів, які не забезпечують цілеспрямованості та системності педагогічної взаємодії. Такий стан виховання в школі значною мірою зумовлений невмінням учителів самостійно проєктувати виховну діяльність. Тому дуже важливо готувати майбутніх учителів до проєктивної діяльності, зокрема, до проектування виховного процесу з молодшими школярами як цілісної системи.

Варто враховувати наступні **умови** щодо формування готовності майбутніх учителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами:

- формування позитивного відношення, мотивів та інтересів майбутніх учителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами;
- цілеспрямоване формування системи знань студентів про проектування виховного процесу в школі на змісті професійно-орієнтованих дисциплін у закладах вищої освіти;
- формування умінь проєктувати виховний процес з молодшими школярами як

цілісну систему з урахуванням усіх його компонентів та зв'язків між ними засобами різних методів та форм навчання студентів.

Позитивне відношення та інтерес студентів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами сприяє формуванню мотиваційного компонента готовності: усвідомлення студентами значущості проектування виховної діяльності з учнями початкової школи: прагнення до підвищення своїх знань та умінь проектувати виховний процес; інтерес до використання різних форм, способів проектування виховної роботи з молодшими школярами.

Без позитивної стійкої мотивації до певної діяльності, в нашому випадку проектування виховного процесу, ми не зможемо досягти високого рівня сформованості у студентів ні знань, ні умінь. Саме тому, в першу чергу, важливим є формування мотиваційного компонента готовності до проектування виховної діяльності з молодшими школярами за допомогою методів активізації пізнавальної діяльності студентів, а також, пояснення значущості проектування виховної діяльності з учнями початкової школи.

Без якісно сформованих знань у студентів з проблеми проектування виховного процесу з учнями початкової школи ми не досягнемо високого рівня когнітивного компонента, а саме: система знань про проектування виховної діяльності; знання про етапи проектування виховного процесу як цілісної системи з молодшими школярами; знання про різні способи та форми проектування виховної діяльності з учнями початкової школи та операційно-діяльнісного компоненту готовності: уміння здійснювати цілепокладання виховної діяльності; уміння передбачати зв'язок "мета виховання - виховний результат"; уміння підбирати ефективні форми, методи, прийоми, засоби виховання, відповідно до поставленої мети; уміння обирати оптимальні способи проектування виховної роботи з молодшими школярами; уміння проектувати виховну діяльність з молодшими школярами як цілісну систему з урахуванням усіх її компонентів та зв'язків між ними.

Тільки узагальнені та систематизовані знання з цієї теми сприятимуть формуванню умінь проектувати виховну діяльність з молодшими школярами.

На основі сформованої позитивної мотивації та знань студентів з проектування виховної діяльності з молодшими школярами формується операційно-діяльнісний компонент готовності майбутніх вчителів, а саме уміння студентів проектувати виховний процес з учнями початкової школи. Без сформованих умінь проектувати виховну діяльність як цілісну систему з урахуванням всіх її компонентів та зв'язків між ними, не можна говорити про ефективність виховної роботи з учнями початкової школи. Тому що, врахування зв'язку "мета виховання – процес – виховний результат", етапів проектування виховної діяльності, вдалий підбір змісту, форм, методів, прийомів, засобів виховання, оптимальний підбір схеми проектування і цілісний зв'язок між ними забезпечить позитивний виховний вплив на молодших школярів.

Перераховані вище педагогічні умови реалізуються на основі таких підходів: системного, особистісного та діяльнісного.

Метою підготовки майбутніх вчителів початкової школи до проектування виховної діяльності з молодшими школярами є формування готовності (мотиваційної, когнітивної, операційно-діяльнісної) студентів спеціальності "Початкова освіта" до проектування виховної діяльності з молодшими школярами на заняттях з дисципліни "Теорія та методика виховання".

Метою навчальної лекції є сприяння оволодіння студентами знаннями про проектування виховної діяльності з молодшими школярами, аналіз особливостей та способів проектування виховної діяльності з учнівським колективом на певний період часу (календарно-тематичний план виховної роботи) та проектування конкретних виховних заходів (бесід, годин, свят, КТС, гурткових занять і т.д.); сприяння формуванню у студентів пізнавального інтересу до цієї проблеми. Практичні заняття з дисципліни "Теорія і методика

виховання" є наступною формою з формування готовності до проектування виховної діяльності з молодшими школярами. Їх мета: сприяти формуванню у студентів умінь проектувати виховну роботу з молодшими школярами, засвоїти етапи проектування виховного процесу на матеріалі педагогічних задач і ситуацій, навчитися проектувати різні виховні заходи (бесіди, години, КТС, свята, гурткові заняття та ін.), враховуючи вікові особливості молодших школярів. У ході практичних занять використовуються різні форми організації навчальної діяльності студентів: фронтальні, групові, парні, індивідуальні. Наприклад, у ході групової роботи з метою формування готовності проектувати виховну діяльність з молодшими школярами студентам було запропоновано об'єднатися в групи і створити проекти з виховними заходами за заданою темою і класом.

Важливе значення у формуванні готовності майбутніх учителів до проектування виховної діяльності з молодшими школярами займає самостійна робота студентів, що передбачає виконання різноманітних завдань з проектування виховних заходів за заданою схемою та з довільним вибором виховної теми. Метою цієї роботи є узагальнення та систематизація набутих знань та умінь, отриманих впродовж вивчення теоретичного матеріалу та практичного засвоєння з проблеми проектування виховної діяльності з учнями початкової школи.

Висновки. Отже, під готовністю учителя до проектування виховної діяльності з молодшими школярами ми розглядаємо цілісне утворення, що включає позитивний інтерес до проектування виховної діяльності, сукупність знань про проектування виховного процесу в школі, його етапи і види та уміння обирати оптимальну схему проектування виховної діяльності, проектувати виховний процес з молодшими школярами як цілісну систему з урахуванням усіх його компонентів та зв'язків між ними.

Використана література :

1. *Безруков В. І.* Проективне управління педагогічними системами: методологія, теорія, практика: дис. доктора пед. наук : 13.00.01 / В. І. Безрукова. – Москва, 2005. – 315 с.
2. *Дубасенюк О. А.* Професійна підготовка майбутнього вчителя до педагогічної діяльності : монографія / О. А. Дубасенюк, Т. В. Семенюк, О. С. Антонова. – Житомир : Житомирський держ. пед. ун-т, 2003. – 192 с.
3. *Коберник О. М.* Теорія і методика психолого-педагогічного проектування виховного процесу в школі : навчально-методичний посібник / О. М. Коберник ; [наук. ред. О. В. Киричук]. – Київ : Науковий світ, 2001. – 182 с.
4. *Кондрашова Л. В.* Методика організації виховної роботи в сучасній школі : навчальний посібник / Л. В. Кондрашова, О. О. Лаврентьева, Н. І. Зеленкова. – Кривий Ріг : КДПУ, 2008 – 187 с.
5. *Коновальчук І. І.* Формування у майбутніх вчителів умінь проектувати виховну діяльність : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / І. І. Коновальчук. – Житомир, 1998. – 185 с.
6. *Матвієнко О. В.* Виховання молодших школярів: теорія і технологія / О. В. Матвієнко. – Київ : ВД "Стилос", 2006. – 543 с.

References :

1. Bezrukov V. I. Proektyvne upravlinnia pedahohichnymy systemamy : metodolohiia, teoriia, praktyka: dys. doktora ped. nauk : 13.00.01 / V. I. Bezrukova. – Moskva, 2005. – 315 s.
2. Dubaseniuk O. A. Profesiina pidhotovka maibutnoho vchytelia do pedahohichnoi diialnosti : monohrafiia / O. A. Dubaseniuk, T. V. Semeniuk, O. Ye. Antonova. – Zhytomyr : Zhytomyrskyi derzh. ped. un-t, 2003. – 192 s.
3. Kobernyk O. M. Teoriia i metodyka psykoloho-pedahohichnoho proektuvannia vykhovnoho protsesu v shkoli : navchalno-metodychnyi posibnyk / O. M. Kobernyk ; [nauk. red. O. V. Kyrychuk]. – Kyiv : Naukovyi svit, 2001. – 182 s.
4. Kondrashova L. V. Metodyka orhanizatsii vykhovnoi roboty v suchasni shkoli : navchalnyi posibnyk / L. V. Kondrashova, O. O. Lavrentieva, N. I. Zelenkova. – Kryvyi Rih : KDPU, 2008 – 187 s.
5. Konovalchuk I. I. Formuvannia u maibutnikh vchyteliv umin' proektuvaty vykhovnu diialnist : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.01 / I. I. Konovalchuk. – Zhytomyr, 1998. – 185 s.
6. Matviienko O. V. Vykhovannia molodshykh shkoliariv: teoriia i tekhnolohiia / O. V. Matviienko. – Kyiv : VD "Stylos", 2006. – 543 s.

Тесленко Т. В. Формирование у будущих учителей готовности к проектированию воспитательной деятельности с младшими школьниками.

В статье раскрыты сущность и содержание понятия "формирования у будущих учителей готовности к проектированию воспитательной деятельности с младшими школьниками" и определены педагогические условия эффективной подготовки будущих учителей к проектированию воспитательной деятельности с младшими школьниками.

Ключевые слова: проектирование, проективная деятельность учителя, педагогические условия, готовность студентов к проектированию воспитательной деятельности с младшими школьниками.

Teslenko T. V. Formation of readiness by the future teachers to project educational activity with elementary school children.

The article reveals the essence and meaning of "preparing future elementary school teacher to work with younger students with educational activity" Pedagogical conditions of effective preparation of future teachers to work with students with educational activity.

Keywords: educational activity, projective activity of the teacher, readiness of students to work with students of educational activity.

УДК 378.14: 372.857

Ткачук Г. С.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ САМООСВІТИ

Показане бачення автором розвитку організаційних форм самоосвіти та їх дидактичних можливостей з огляду на процес психолого-педагогічної науки а, також ІТ та інтерактивних технологій. Звертається увага на те, що процес учіння до цього часу виявляє себе як найбільш консервативний елемент системи самоосвіти. Позааудиторна самостійна робота студентів (СРС) денної форми навчання є його головним самостійним елементом, що за своїми організаційно-методичними принципами та структурою проектується на всі інші форми навчання. Плани-графіки СРС є дієвим елементом її організації та контролю, їх доцільно використовувати, крім денної, на інших формах навчання. Створення і застосування у вищих модульного динамічного об'єктно-орієнтованого комп'ютерного навчального середовища є ефективним засобом підвищення результативності процесу учіння. Одним із найбільш перспективних напрямів розвитку самоосвіти є підстави вважати комп'ютерну автодидактику. Пропонуються можливість розвивати самоосвіту з її трансформацією в автодидактику.

Ключові слова: автодидактика, самоосвіта, позааудиторна самостійна робота студентів, актуалізація інтересу, план-графік самостійної роботи студентів, дистанційне навчання, освітні технології, задачна система, метод проектування.

Ще не була належно обґрунтована і створена теоретична база самоосвіти як цілком природного та логічного процесу здобуття індивідуумом освіти, а в нашій країні вже відбувались процеси організації самоосвіти. Вони дістали певний розвиток, починаючи від планування і організації СРС. Однак сучасна автодидактика в педагогіці вищої освіти ще не дістала належного розвитку [1]. Це стосується таких проблемних питань, як організація методичного забезпечення процесу учіння, його технологій, практичного застосування і розвитку дієвих форм актуалізації інтересу, визначення і застосування ефективних форм індивідуальної роботи студентів та автодидактів на основі синтезу відомих апробованих в самоосвіті маломасштабних завдань, що розроблялися для задачного підходу до організації СРС, у більш масштабні завдання, і застосування в освіті методу проектів (МП). Організаційно-методичне забезпечення в системі автодидактики має свої, відмінні від аналогів звичайної системи СРС характерні